

ZPRÁVY Z PRAQUE, NEB.

Právě dnes vítáme první jarní den! O krásné přírodě, která poutá svými změnami a zjev...

Přijde jaro přijde, přijde také máj, rozvíjí se růže, bude zase ráj.

Doba to nejkrásnější v životě lidském; jiná čtvrt roku v roce není žádná tak zajímavá jako doba jara.

Tak jak jest zde v této nové zámořské vlasti zvykem, honí jeden druhého jak jen může, až jest to v jakémkoli řemesle neb jiném oběhu.

Každé jaro přijížděl k nám jakýsi starý Israelita s bednou koloniálního zboží a jak se mně udržel v paměti, myslil, že jmenoval se Poper.

Náš ohotnící budou prý dávat frašku "Staří blázní." Když jsme ta slova před několika roky řekl našemu jednemu oběmu, který byl po dvakráte vdovcem, odvrtěl nám: "Čtím se jako dvacetiletý, proč bych se neměl oženit? Vymlouku mám dost, peněz také dost, proč bych nemohl užiti ještě světa?"

Náš spoluobčan Pabian vrátil se v sobotu z okresu Knox, kde sů-častně se pohřbu svého švakra, který zemřel na součotiny a přivezen byl sem k pohřbení až z Arizony.

Minulý týden byl zde operován pan Antonín Novák a jak nám sdělil, vede se mu nyní dosti dobře.

viděl, že žida tak snadno se nezabví, a proto jel dále. Za několik minut počal praskat do koní, vyskakovat na sedadle, vyvalil oči a obrátil se zpět na žida, skřipaje zuby a již se chystal přelézti sedadlo, když v tom okamžiku žid skočil dolů a natáhl se jak byl dlouhý, do prachu v cestě. Johan ujděl dále. Žid se zvedl ze země a volal: "Phane Johan, zastavte!" Johan zastavil, a pravil: "Co se pořád vztekáte, žide?" "Phane Johan, shoďte tu bednu a jedte domů." Na to náš Johan čekal. Shodil bednu, \$2.50 měl v kapse a rychle se obrátil, a aby sázkou neprohrál, jel k domovu s větrem o závod. Když přejel kopce, potkal farmera B. a tomu vyprávěl, onu svadbu, a řekl mu, že ten žid bude i jeho jednat, aby ho svezl do Linwood, ale aby nejel pod \$3. Nyní se vrátíme k našemu židovi Popovi. Když se poněkud oprávil a zvedl klobouk, posadil si jej na hlavu a hleděl zpět, odkud vyjel. V tom vyjžděl někdo přes kopce, a blížil se k němu. Chvilku čekal, a když povoz se blížil, povstal a šel mu vstříc. Přijíždějí farmer jako by si ho ani nevšiml, a chtěl jeti kolem něho. Žid volal: "Pantáto, počkejte, já vám ohe- nico říci. Prosim, pantáto, kam jedete?" "Domů." "Pantáto, zastavte." "A co chcete, človče?" "Prosim vás, vemte mne sebou, jak máte od vás daleko do Linwood?" "Čtyři míle," pravil farmer — "Mnoho-li vám dám, když mne zavozete do Linwood?" Farmer jako by přemýšlel, a konečně řekl: "Tri dolary." "Pantáto, to je moje. Já vám dám dva dolary." — Farmer vrátil do koní, a žid křičel: "Pantáto, počkejte." — Pantáto přešel již židovu bednu, a neměl mnoho chuti se vracet, ale když žid se vyjžděl, že dá tři dolary, otočil se a bednu naložil, žid se sedl na ni a ujděl k Linwood. Jak nám pak farmer B. vypravoval, žid byl po celou cestu nervosní, lekal se každého šustotu a když přijel do Linwood a složil bednu před storem p. Ticháčka, pravil žid: "Víte pane, pantáto, to co já jsem dnes zakusil, nezakusil žádný muž předek, ani z těch, které volil Moj- žis 40 let po poušti za nos."

Náš spoluobčan Pabian vrátil se v sobotu z okresu Knox, kde sů-častně se pohřbu svého švakra, který zemřel na součotiny a přivezen byl sem k pohřbení až z Arizony.

Minulý týden byl zde operován pan Antonín Novák a jak nám sdělil, vede se mu nyní dosti dobře.

Tatínek.

DROBTY Z NIOBRARY, NEBR., A OKOLÍ.

Když před lety vynalezen byl italským elektro-technikem Marconim bezdrátový telegraf, tu svítal a každý se domníval, že lidský důmysl dostoupil svého vrcholu. Tehdy ovšem širý svět, a onu otázku se zajímající, neměl ani přibližně ponětí o vznětlivých hlavách, které tvoří součást naší světoznámé metropole při ústí řeky Niobrary. A to jsou hlavy, kterých je škoda — abyh něco neprozřetelného neřekl — že se lépe neplatily, ale které ze samé vědomosti za různé služby pisatelem těchto řádků jim prokázány, spláči tomuto nejen kapitál nevědku, nýbrž i procenta neobčejně nízkého udavačství a výhrůžek. V minulém čísle "Pokroku" vytknul jsem ze střídavého stanoviska otázku místních hostinec, kde do-

FAIRBANK'S HOUSEHOLD NECESSITIES

Gold Dust Gold Dust jest rozhodně antiseptické z rostlinného tuky vyrobené mýdlo ve formě prášku; vnikne i do skrytých míst, zničí každý zárodek hmyzu a sterilizuje vše, čeho se dotkne. Okamžitě rozpustí se v horké nebo studené, tvrdé i měkké vodě, a vykoná největší část práce bez vaší pomoci.

"Let the Gold Dust Twins do your work"

Fairy Soap neobsahuje žádných barviv k oklamání — žádné ostré vonavky k zakrytí špatnějších masnot — žádné látky, jež by pokazila kůži. Je právě takové, jako vyhlíží — bílý, čistý, plovoucí oválové kousek mýdla, zhotovený z jedlých produktů. Platte jakoukoliv cenu chcete, ale nenaleznete lepšího, čistšího mýdla, nežli Fairy Soap za 5c kousek.

"Have you a Little 'Fairy' in your home?"

Sunny Monday Laundry Soap Mýdlo ku praní (N. R.) které odstraní nepřítomnosti pracích dnů. Jeho čistota je naznačena jeho bělostí — něco neobyčejného při mýdle ku praní. Odstraní drtivější namáhavé drhnuti, usetří prádlo, práci i výdaje; činí mydliny volné v studené, teplé, tvrdé, měkké a vůbec v jakéhokoliv druhu vodě; látky viněné pere bez nejménšího sražení. Sunny Monday (N. R.) započne odstraňování špíny v okamžiku, kdy přijde ve styk s prádlem. Ušetří vaše záda a přidá trvanlivosti vašemu prádlo. Žádné jiné mýdlo ku praní nemůže se rovnati Sunny Monday v způsobnosti. Přesvědčte se o tom k svému uspokojení použitím Sunny Monday mýdla příští pondělí.

"Sunny Monday bubbles will wash away your troubles"

THE N. K. FAIRBANK CO., Makers, Chicago.

tek jsem se nejen městské rady, nýbrž i trpěného paskvilu v jižnějším hostinci zdejším. A to již stá-čilo jistým dobráctvím, jímž se v českém hostinci hrozně krivdíl, protože jim nechtěl "naliti" a v ry-člosti, která zajisté předčí daleko bezdrátovou telegrafii, zvěsto-čovali onomu hostinskému, jaké př-čohavnosti upsal jsem do českých novin. Rozumí se, že nějaký ten "red pop with the stick in it" při-čtom padl, a udavačům bylo blaze a vědomí, že vykonali aspoň jed-čnou ve svém životě kus chválné-čného práce a krajauské, abyh řekl bratrské snášenlivosti. Je-li tedy udavačství vašim novým povolá-čním, dejte bedlivý pozor, abyste žádný z mých příspěvků nepropá-čšili, neboť takových příležitostí se vám může naskytnouti během ča-čsu více.

Emil Kačer, pomocník v řezni-čkém oběhu našeho žoviálního kapráta Fouska, upoután je již několik dní na lůžko následkem revmatismu. Přejí brzkého pozdra-čvení.

Farmáři v okolí Sparty konali minulou neděli ve škole téhož jmé-čna schůzi, svolanou za účelem za-čvedení telefonů. Ve schůzi té upsa-člo se jich šestnáct a v příští schů-čzi, která konati se bude příští so-čbotu, mají se učiniti rozhodné kro-čky k uskutečnění onoho záměru.

roky, které přímo do mých úst kladé, nýbrž spleti vše tak, že čte-čnář opravdu si o mně pomyslí, že-čmým jediným úmyslem bylo, klid-čnou jinak hladinu našeho spole-ččenského života přivést do stavu bouřlivých a neuhotných výpadů. Opakuji znovu, že úmysl můj po-čdobný nebyl a žádný sběhlý čte-čnář v mých dosavadních článcích-čnich podobného vystihnouti ne-čmohl. Pan Noll praví, že "kdo je-čprve napaden, jest povinen se-čbránit." S velikou ohotou přio-čpouštím. Ale kdo vlastně jej na-čpadl, že se tak majednou pustil do svých úvah a zanevřel na celé své okolk? Já alespoň ne! Či snad spa-čtřoval p. Noll nějaký "výpad" v nevinném veršiku v první mojí rý-čmovačce v Pokroku, jež se vzta-čhovala na jeho osobu? Vždyť tam-čbyli jini a byl jsem tam sám, a-čbyh dal těm "napadeným" za-čdostučnění, jen proto, abyh za-čbránil možným výčtčkám a přede-čšel nechtěné polemice, které se ze-čzásady vyhýbám — aspoň v tako-čvěmhle případě. Sehválně užil jsem dosti opeřených výrazů, vzta-čhujících se na moji osobu, jen-č abyh nedal podnět k nepřátelství-č aneb k něčemu, co by rušilo dosa-čvadní soulad, jenž v našem sty-čku panoval. Kdyby pan Noll, ja-čpravidelným dopisovatelem t. l., byl užil peřobného výrazu vůči-č mně, zasmál bych se tomu a nepo-čkládal bych to za žádný "výpad" a také dle toho bych se zachoval. Pan pisatel se nemusí praně dí-čvit němu ohrážen, neboť bych byl-č sám nechal onu vše nepovůmnou-č tou, nebýt místních čtenářů "Po-čkroku," kteří s uštěpáňmi a pro-

nickými výrazy mne častovali co "alkoholika." Tak tomu rozumě-čli zde a přirozeně i jinde kde to-ččetli. A nemohli jinak, neboť mu-čsela a tendence onoho článku mu-čsela nevyhnutelně přivést každě-čho čtenáře k závěrku, že se tím mí-ční osoba moje. Lidé nejsou vše-čvědomei, a viděli kde něco "černé-č na bílém," tomu z pravidla věří. Nemíním se obrátiti mnohými, cel-čkem podřízenými nesrovnalostmi-č v oně odpovědi, poněvadž neoch-čteu zneužívatí sloupec tohoto listu. — (Čet' pouze objasniti radu p. Noll-ča, abyh př' si přešel svoje rukopi-čsy a přesvědčil se, zda-li jsem se-č žádného nedotkl a na žádného-č nenarážel. To snad přece nezapí-črá, či ano? Narážka a urážka-č jsou dva velice odlišné pojmy. Je-č přece podstatný rozdíl ve slovech-č, z kterých dýše zdravý humor a-č časem i trochu břitká satyra, po-čdaná ve formě, která sice na oka-čmžik dotčeného podráždí, ale cel-čkem nublíží, protože tak mívána-č není — a suchopárným článkem, jehož každé slůvko má svůj určitý-č význam a do nejmenších podrobn-čostí míněn jest. Uvedu příklad: V-č roku 1895 obžalován byl redaktor "Sotka" p. B. Bittner asi od pěti-čkat kněží pro urážku na etí. Soud-č byl veden zarputile z obou stran,-č neboť důležitost a rozsah té pře-čpádu, že by obžalovaný byl uznán-č vinným, mohl mítí dalekosáhlé ná-čsledky v česko-americkém novina-čření. Ale porota byla upřímná,-č právě jako přítomný kněz pater-č Bobal, který prohlásil, že článku, je-čnž zadal volebným otcům příču-čnu k žalobě, se srdcečně zasmál. Bittner byl propuštěn, třeba že je-

ho péro bylo nemilosrdné a jeho-č satyra vnikala přímo "do živého." Možná, že kdyby ty samé myšlen-čky byl vtělil do obyčejného člá-čnku, v tom smyslu, že by celek vy-čznival jako primá výzva, nebo uráž-čka, a nebyl jej podal ve formě hu-čmoru, byl by býval třeba usvěd-ččen. A tak tomu je v tonhle pří-čpadu.

Frank Pták, doutníkár z Ar-čmour, S. D., navštívil nás, jsa na-č cestě do Verdigris. Svými výrob-čky neskrblil, zvláště přítele Fou-čska obdaril nad míru štědrě.

Vojta Svatoš od Monowi, stěhu-č je se do Lake Andes v jižní Dako-čtě. Netunický.

Z LINWOOD, NEB.

Letošní březen je jaksi podivný. Jeden den máme dost tepla, a dru-čhý den by člověk zmřzl. Avšak to-č by nie nevadilo, jenom kdyby du-čben a květen byly teplými měsíci. Minulou středu doprovázel pan-č dr. Draský pana Andresa Brouska do Fremont, kde pan Brousek se-č podrobil operaci v tamní nemocni-čci. Pan Frank Faytinger obdržel-č zásobu strážního zboží. Pánové Rozáč a Hoffman obdrž-čeli několik kar stavebního dříví-č minulý týden. Novinek je tento týden poskov-čnou, nie nového zde není. Pan Emil Folda jel minulý tý-čden v pátek do David City a od-čtud jel do Lincoln a Wilber. Mám černého hřebce na prodej, b-čndě pět roků starý, váží 1760 li-čber. Prodám jej lacino. — J. J. Kavan. Sotek.